

Svetlo Pravdy

ČASOPIS RÍMSKOKATOLÍCKEJ CIRKVI FARNOSTI VRÚTKY
ROČNÍK XLIII - 3 / 2025

Z obsahu vyberáme:

- * Čas výnimočných udalostí***
- * Rozhovor s bývalým vrútockým kaplánom Lovrom Volfom***
- * Kostol sv. Jána Krstiteľa oslavuje 120 rokov***

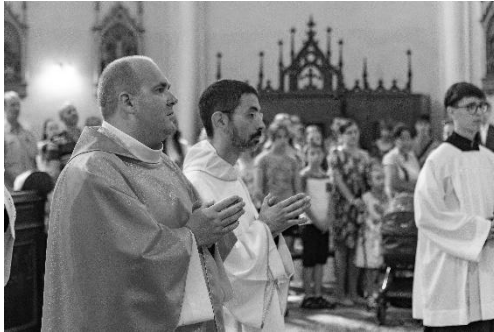
Rozpis modlitby sv. ruženca

Dátum	Deň	Modlitbové spoločenstvo	Zodpovedný
1.10.25	streda 16:30	VEČERADLO	p. Kocmánková
2.10.25	štvrtok	Rodiny farnosti s deťmi	manželia Strniskovci
3.10.25	piatok	Rodinné spoločenstvo Domček	p. Ďuratná
4.10.25	sobota	eRko	Z. Celerínová
5.10.25	nedeľa	Ruža pani Klocháňovej	p. Klocháňová
6.10.25	pondelok	KKD	p. Švecová
7.10.25	utorok	Staré mamy	p. Chabadová
8.10.25	streda 16:30	VEČERADLO	p. Kocmánková
9.10.25	štvrtok	Duchovní otcovia farnosti	pán farár J.Dekan
10.10.25	piatok	Detský spevokol	A. Tabak, V. Brnčalová
11.10.25	sobota	Miništranti	A. Hanzel
12.10.25	nedeľa	Spoločenstvo večného ruženca	p. Cipciarová
13.10.25	pondelok 17:00	FATIMSKÉ VEČERADLO dekanátu	p. Palovič
14.10.25	utorok	Koinonia Ján Krstiteľ	p. Palovičová
15.10.25	streda 16:30	VEČERADLO	p. Kocmánková
16.10.25	štvrtok	Ruža pani Vargovej	p. Vargová
17.10.25	piatok	Birmovanci	Z. Kőtelešová
18.10.25	sobota	Lektori	p. Rovňáková
19.10.25	nedeľa	Chlpské stretko	p. Pokrzywinski
20.10.25	pondelok	Akolyti	p. Strnisko
21.10.25	utorok 17:00	VEČERADLO mladých	V. Brnčalová
22.10.25	streda 16:30	VEČERADLO	p. Kocmánková
23.10.25	štvrtok	Ruža pani Vargovej	p. Vargová
24.10.25	piatok	Chrámový spevokol	p. Majda
25.10.25	sobota 17:00	VEČERADLO 25teho v mesiaci	p. Palovič
26.10.25	nedeľa	Modlitby matiek	V. Krištofiková
27.10.25	pondelok	Neokatechumenátna cesta	p. Kurhajec
28.10.25	utorok	Farská charita	p. Bičanová
29.10.25	streda 16:30	VEČERADLO	p. Kocmánková
30.10.25	štvrtok	Starí otcovia	p. Chabada
31.10.25	piatok	Ruža pani Mikulovej	p. Mikulová

Čas výnimočných udalostí

Naše farské spoločenstvo prežilo leto, ktoré môžeme nazvať nezabudnuteľným. Bol to čas výnimočných udalostí. Žili sme ich v duchu spolupráce: jedno spoločenstvo, ktoré v radosť slúži Pánovi. Letné obdobie sme začali primičnou svätou omšou nášho rodáka a farníka Mariána Zuziaka, ktorá sa konala popri hodoch nášho patróna sv. Jána Krstiteľa. V našej farnosti som bol ustanovený do služby diakona. Formoval som sa v diecéznom misijnom a medzinárodnom seminári Redemptoris Mater našej diecézy.

Najväčšou udalosťou tohto leta však nepochybne bola kňazská vysviacka, ktorá sa uskutočnila 30. augusta priamo v našom kostole. Obrad kňazskej vysviacky je plný silných a dojímavých momentov, ktoré

vrcholila vkladáním rúk biskupa a ordinačnou modlitbou. Práve tieto dva sú podstatné prvky, cez ktoré sa udeľuje sviatosť kňazstva. V pamäti ľudí sa vo Vrútkach ešte nikdy takáto udalosť nekonala. K jedinečnosti tejto chvíle prispelo aj to, že vysviacku vykonal žilinský biskup Mons. Tomáš Galis. Je všetkým známe, že Mons. Tomáš Galis pochádza z vrútockej farnosti. Všetky tieto okolnosti spolu urobili z mojej kňazskej vysviacky udalosť, ktorá sa len ťažko zopakuje. Nasledujúci deň, 31. augusta, som slávil svoju primičnú svätú omšu v našom farskom kostole so svojou súčasnou farskou rodinou.

S kňazskou vysviackou a primičnou svätou omšou súvisia aj ďalšie krásne aspekty. Prvým je veľká angažovanosť farníkov pri príprave. Mnohí sa obetavo zapojili, aby všetko dobre dopadlo. Prijali sme viac ako šesťdesiat hostí z Talianska a spoločne sme prežili krásnu skúsenosť farnosti ako „spoločenstvo spoločenstiev“, ako to zdôraznil Mons. Tomáš Galis vo svojej homílii na vysviacke. Druhým aspektom bola rodinná atmosféra, ktorá charakterizovala tieto udalosti. Boli slávnostné, no

zároveň jednoduché a priateľské.

Nezabudnuteľné bolo gesto biskupa na začiatku homílie 30. augusta, keď pozval rodiny s deťmi, aby prišli dopredu, k presbytériu, vedľa mňa a takto spoločne pre-

žili tento jedinečný okamih.

Naša farnosť ďakuje Pánovi aj za službu nášho predchádzajúceho kaplána Lovra Volfa, ktorý u nás pôsobil štrnásť mesiacov. Jeho pôsobenie bolo krátke, ale plné ovocia. Od 1. septembra bol povolaný slúžiť Pánovi ako duchovný otec v seminári Redemptoris Mater. Patrí mu naša úprimná vďaka za všetko, čo pre našu farnosť urobil.

Do nového pastoračného roka si môžeme niesť v srdci krásu týchto udalostí, aby sme mali vždy pred očami, aký dobrý je Pán.

vrútocký kaplán Francesco Amato

Zo života vrútockej farnosti

Farský deň sv. Jána Krstiteľa a primície vdp. M. Zuziaka

Už roky ubehli, ako sme začali sláviť sviatok sv. Jána Krstiteľa, patróna nášho kostola ako farský deň spojený s posedením a občerstvením pre farníkov. Tento rok však bol tento deň, nedeľa 22. jún, aj trochu výnimočný tým, že mal primície náš farník vdp. Marián Zuziak. Čo bolo veľmi milé a povzbudzujúce, do organizácie a príprav farského dňa a súčasne primícií sa zapojilo veľké množstvo našich ochotných farníkov. Farská rada spolu so Spolkom katolíckeho kultúrneho domu sa snažili, aby všetko bolo čo najlepšie a najdôstojnejšie pripravené. Farníci si už dopredu zabezpečovali lístky na guláš. Bol zostavený harmonogram prác, aby sa na nič nezabudlo. V sobotu 21. júna poobede sa zišli brigádnici na prípravu surovín na guláš, chystanie kotlov, dreva. Chystali sa lavičky okolo kostola, naše kvetinárky a dievčatá krásne vyzdobili kostol. Pripravovala sa sála KKD na slávnostný obed pre rodinu novokňaza, kňazov a pozvaných hostí, naše farničky prinášali napečené koláčiky.

V nedeľu skoro ráno začali naši gulášmajstrie hlavnou panikuchárkou variť guláš už v skorých ranných hodinách, aby bol dovarený načas. Žienky pripravovali koláče na tanieriky, naši zvučkári chystali ozvučenie okolo kostola, ako aj kamerový prenos posvätenia liturgických vecí novokňaza pred farou. O 10-tej hodine za hlaholu zvonov a slávnostného sprievodu nášho novokňaza do kostola sa začala primičná svätá omša. Po svätej omši boli všetci pozvaní buď do KKD alebo v okolí kostola na malé agapé. Guláš

aj koláčiky boli výborné, a keďže počasie bolo horúce, všetkým dobre padla kofola, chutná káva či chladené pivo, ktoré daroval majiteľ pivovaru Martins. Na svätej omši bolo tiež veľa kňazov, ktorí pôsobili v našej farnosti, a tak sa vonku v okolí kostola mnohí postretali a podebatovali s našimi farníkmi až do neskorých popoludňajších hodín. Veľká vďaka patrí Pánu Bohu za všetko, čo nám doprial, ako aj všetkým, ktorí pomáhali a organizovali tento veľmi pekný farský deň spojený s primíciami.

Detský letný eRko tábor

Detský letný eRko tábor je za nami. Animátori spolu s deťmi v pondelok 30.6. spoločne docestovali vlakom do dediny Telgárt. Hneď po ubytovaní sme sa stali obyvateľmi Ríma, kde panovala tvrdá ruka cisára. Rozdelení do skupín podľa farieb sme plnili jeho úlohy – stavali sme si opevnenia, súťažili sme v gladiátorských hrách, zmerali sme si sily v bojovke a otestovali sme našu vytrvalosť v spartánskom behu. Každý večer sa konalo skrútnium – verejné zhromaždenie, kde sme si zhmulí udalosti dňa. Cisár, spolu s jeho pomocníkmi a senátom, tu prijímal obvinenia a udeľoval spravodlivé tresty. Rím musel čeliť rôznym prekážkam – napríklad hrozivým barbarom, no rovnako aj šíriacemu sa kresťanstvu, ktoré sa mohlo slobodne spomenúť len na tajných stretnutiach kresťanov nazývaných Lámanie chleba. Každé ráno a večer sme mali spoločnú modlitbu zameranú na spoločenstvo, vieru či priateľstvo. Ranná rozvička a chutné jedlá boli taktiež neodmysliteľnou súčasťou každého dňa.

Pravidelne za nami prichádzali kňazi, aby nám slúžili sv. omšu, na ktorej sa deti aktívne zúčastňovali. Voľné chvíle boli určené pre šport, tvorenie a zábavu v bazéne. Záver tábora bol nečakaný. Kresťanstvo prijala celá Rímska ríša na čele s cisárom, ktorý poslúchol hlas Boha. Spoločne sme túto udalosť oslávili malou procesiou a radostnými piesňami.

Opekačka, slávnostné odovzdávanie cien a diskotéka boli vrcholom programu. Potom nás čakala už len cesta vlakom domov a lúčenie. Spoločne sme si užili čas plný zábavy, napätia a dobrodružstva. Z tohto parádneho týždňa si odnášame mnoho krásnych zážitkov, na ktoré len tak ľahko nezabudneme.

Vrútockí mladí na Jubileu mladých v Ríme

Jubilejné stretnutie mladých v Ríme, ktoré prebiehalo v lete, si nenechali ujsť štýria nadšení Vrútočania. Prvý deň v metropole bol ešte pred oficiálnym začatím Jubilea, stihli sme vidieť všetky nádheré pamiatky od Kolosea, Forum Romanum, Fontánu di Trevi až po Panteón. Ten deň bola nedeľa, svätú omšu sme slávili v bazilike Santa Maria Maggiore, miesto posledného odpočinku pápeža Františka. Vstup do chrámu v oficiálnom týždni stretnutia by bol nemožný, tvorili sa tam nekonečné rady, ktoré boli dlhšie ako do baziliky svätého Petra, preto sme mali šťastie, že sme to stihli už na začiatku. Ďalšie dobrodružstvo nás čakalo na našom ubytovaní. Ocitli sme sa vo veľkom komplexe hál, v ktorých prespávali mladí pútnici. Podmienky spánku, hygieny a stravovania boli náročné, no našťastie sme im boli vystavení len týždeň. Po skončení uvítacej svätej omše, ktorá bola na Námestí

svätého Petra, nás nečakane privítal pápež Lev XIV. Vtedy sme prvýkrát pocítili silu a oheň mladých ľudí, ktorí tam prišli. Jasanie, spev a radosť bolo cítiť a vidieť na každom rohu Ríma. Naše putovanie nebolo len o návštevách chrámov, mali sme možnosť vidieť oratórium, zažiť koncerty rôznych chválových kapiel (vystúpil tu aj projekt Godzone) a pozrieť sa do katakomb svätej Priscilly. Slováci mali možnosť navštíviť Slovenský dom, slávili sa tu sv. omše a spovede po slovensky. Predávali tu aj kofolu či horalky. Vrchol stretnutia mladých prebiehal na Tor Vergata, cesta naň bola plná potu a slnka, avšak organizáciu pútnikov zvládli Taliani perfektne. Sobotná večerná vigília sa niesla v nádhernej atmosfére. Tu pápež odpovedal na otázky mladých z rôznych kútov sveta. Noc bola miestami vzrušujúca, začalo pršať a keďže sme všetci ležali na zemi len v spacákoch, nebolo nám to jedno. Počasie sa však rýchlo umúdrilo, a tak sme sa ráno zobudili na výskot a nadšenie. Lev XIV. sa vozil po celom areáli a zdravil nás. Nasledovala spoločná svätá omša, kde nás svätý Otec povzbudil robiť veľké veci, mať odvahu rozhodovať sa — lebo voľba nás tvorí a určuje, kým budeme. Pripomenul, že Eucharistia je zdrojom obnovy. V neposlednom rade vyzval mladých, aby nestrácali nádej v lepšom svete. Zo stretnutia sme odchádzali posilnení a očarení každý svojím smerom.

Rozlúčka s kaplánom L.Volfom

V pondelok 25. augusta sa mladí spolu s deťmi z našej farnosti stretli na večernej svätej omši, aby sa rozlúčili s pánom kaplánom Lovrom. Počas svätej omše, ktorej priebeh spolu so slávnostnou asistenciou zabezpečili miništranti, tiež spieval detsko-

mládežnícky spevokol. Po sv. omši sme sa všetci presunuli do farskej záhrady, kde sme ešte strávili posledné chvíle prázdnin spolu s pánom kaplánom pri opekaní a grilovaní.

MAXI Tábor

V posledných dňoch letných prázdnin (27. – 30. 8.) mali naši eRkári premiéru takzvaného MAXI Tábora – tábora pre všetkých, čo už nemohli ísť na klasický eRko detský tábor (vek 13 – 16 rokov), ale chceli niečo podobné v lete aj tak zažiť. Bol to čas plný hier, duchovna, palacíniek a rôznych aktivít na utužovanie priateľstiev medzi deťmi či animátormi. Boli sme blízko českých hraníc v Lysej pod Makytou obklopení nádhernou prírodou. Zažili sme klasickú bojovku, nočnú hru, výlet, ale aj špeciálne prednášky od rôznych hostí pre našich mladých. Všetci sme si to náramne užili a my animátori sme radi, že nám táto premiéra takto skvelo vyšla.

Vysviacka a primície pána kaplána Francesca Amata

Keď sa náš pán farár dozvedel z Biskupského úradu Žilinskej diecézy od otca biskupa Mons. T. Galisa, že v našom kostole sv. J. Krstiteľa vo Vrútkach bude vysviacka novokňaza a oznámilo farskej rade, bola to pre nás veľká česť, ale zároveň aj zodpovednosť, ako to všetko zvládneme. V histórii 120-ročného kostola to bolo vlastne po prvýkrát. A tak sa začali prípravy. Akú-takú predstavu sme mali, ale keďže za kňaza mal byť vysvätený diakon Francesco Amato, ktorý je talianskej národnosti, pochádza zo Sicílie a na Slovensku nemá svoju rodinu, chceli sme mu čo najviac pomôcť. Termín bol daný: 30. august – kňazská vysviacka a 31. august – primície. Pre každého diakona,

ako aj pre jeho rodinu, je to životná udalosť. A pre Francesca o to viac, že to nemal v rodnej vlasti. A tak sme začali spolu s ním zabezpečovať ubytovanie pre jeho rodinu a priateľov, ktorí boli v peknom počte 60 osôb. Ubytovanie sa nám podarilo zohnať v blízkom okolí, zabezpečili sme autobus na prepravu z letiska a späť. S výzdobou kostola a prípravou okolia kostola, tiež s pečením a prípravou koláčikov to už máme skúsenosti od ochotných a šikovných farníkov. Zabezpečoval sa catering a strava, nápoje, parkovanie v spolupráci s mestským úradom a všetko ostatné k tomu potrebné, nakoľko sme na sobotu ráтали s účasťou cca 500 ľudí, lebo prichádzali veriaci z celého Slovenska. Pripravovali sa miništranti, Chrámový spevokol sv. J. Krstiteľa, ale najväčšia zodpovednosť bola na našom pánovi farárovi.

V piatok sa zdobil kostol, chystalo sa okolie kostola, pripravovali sa priestory KKD, ako aj technika na priamy prenos z kostola cez webovú stránku farnosti, farničky prinášali koláčiky a bolo ich naozaj veľa a hlavne sme sa modlili za počasie, lebo podľa predpovedí malo v sobotu pršať. Bol pripravený aj záložný variant v prípade dažďa, a to školská jedáleň pri ZŠ H. Zelinovej, ale tú sme našťastie nemuseli využiť. Vo večerných hodinách sme privítali a ubytovali rodinu a priateľov Francesca a zabezpečili im spoločnú večeru. Pochvaľovali si stravu a veľmi im chutilo aj slovenské pivo. Večer sme po ukončení príprav odchádzali domov s obavou, aké počasie bude nasledujúci deň, ale odovzdávali sme to Bohu v modlitbe.

V sobotu nás víta lo slniečko a pevne sme verili, že to vydrží. Všetko bolo pripravené a očakávali sme otca biskupa, kňazov,

bohoslovcov, rodinu a všetkých ostatných zďaleka aj zblízka. O 10. hodine bol náš kostol zaplnený do posledného miesta. V slávnostnom sprievode za zvukov nášho organu miništranti s krížom, bohoslovci, kňazi, otec biskup a Francesco vstúpili do kostola a začala sa slávnostná svätá omša a obrad kňazskej vysviacky. Kňazskú vysviacku prijal Francesco z rúk otca biskupa Mons. T. Galisa, ktorý sa prihovril všetkým v kázni. Po samotnom obrade kňazskej vysviacky všetci prítomní kňazi (a bolo ich teda hojný počet) postupne po jednom Francescovi blahoželali, bozkali mu ruky a objatím či podaním ruky ho symbolicky prijali medzi seba. Bol to dojemný moment pre všetkých prítomných.

Po skončení sv. omše sa novokňaz s ostatnými kňazmi fotili na schodoch a zatiaľ chrámový spevokol zaspieval pre všetkých, ale hlavne pre rodinu a priateľov z Talianska, známu skladbu Zbor židov od G. Verdiho. Boli milo prekvapení, vystúpenie si natáčali na mobilné telefóny a spevokol odmenili dlhým potleskom.

Potom sa už všetci pobrali na občerstvenie do KKD a okolia kostola. Každý bol pohostený dobrým jedlom, koláčikmi a rôznymi nápojmi. Zároveň si posedeli a navzájom sa spoločne porozprávali a v poobedných hodinách sa rozišli do svojich domovov. Keďže nás čakali nedeľné primície, všetko sme ešte chystali a pripravovali na nasledujúci deň. Keď už bolo všetko upratané a pripravené, na chvíľu sme si sadli a vtedy začalo pršať a my sme s úctou a pokorou povedali: Pane Bože, veľká vďaka Ti patrí za dnešný krásny deň.

Nedeľné ráno už bolo zamračené a začalo aj pršať. Čakala nás primičná svätá omša už nášho nového pána kaplána Francesca.

Keďže jeho rodina a priatelia ráno odchádzali domov, sv. omše sa zúčastnili len rodičia a blízki príbuzní. Ešte pred svätou omšou Francesco na fare poďakoval rodičom, ktorí mu následne dali rodičovské požehnanie a boli posvätené liturgické predmety. Kostol bol opäť plný a za slávnostného sprievodu sa začala sv. omša. Liturgiu sprevádzal svojím spevom opäť Chrámový spevokol sv. Jána Krstiteľa. Kazateľom bol vdp. Vladimír Skyba, ktorý vo svojom prihovore citoval hlboké myšlienky Karla Rahnera o tom, aký by mal byť kňaz 3. tisícročia: Mal by byť človekom živej viery, do svojho povolania by mal vložiť celý svoj život, mal by byť kňazom Božského Srdca, človekom, ktorý bude počúvať a iní sa budú môcť na neho spoľahnúť, kňazom, ktorý verí, dúfa a miluje...

Na záver najskôr poďakoval vrútocký p. farár J. Dekan kaplánovi L. Volfovi za jeho pôsobenie vo farnosti a farníci sa s ním rozlúčili prostredníctvom básne p. V. Kocmánkovej. Po rozlúčke s kaplánom poďakoval primiciant Francesco Amato v prvom rade Bohu a svojim rodičom (ktorým odovzdal sv. krizmu, ktorou bol pomazaný za kňaza) a tiež jeho formátorom v seminári, spoločenstvu Neokatechumenát na Slovensku a v Taliansku, spolubratom v seminári a kazateľovi vdp. Vladimírovi Skybovi, ktorý mu bol veľkou pomocou zvlášť v prvých rokoch v seminári. Potom už nastala dôležitá chvíľa, novokňaz Francesco udelil všetkým prítomným novokňazské požehnanie. Slávnostnú sv. omšu ukončili zvuky piesne V sedmobrežnom kruhu Ríma a skladba Totus Tuus ako poďakovanie našej nebeskej Matke Panne Márii.

Po svätej omši boli všetci pozvaní do KKD na malé občerstvenie, kde sa stretli

s kňazmi, ako aj s novokňazom Francescom, ktorému pogratulovali a povedali pár milých slov. Dá sa povedať, že KKD priam praskal vo švíkoch, veľká sála, bočná sála, espresso, ako aj chodba boli plné ľudí, ktorí sa spolu bavili, dali si koláčik, drobné občerstvenia a niečo na zapitie. Vonku bol riadny dážď, ale to nevadilo, všetci sa pomestili dnu a je dobré, že KKD máme.

A na záver, náš 120-ročný kostol a naša farnosť zažili niečo, čo tu ešte nebolo a asi ani zase dlho nebude. Bolo to dosť náročné, ale zvládli sme to vďaka nášmu pánovi farárovi a všetkým ochotným farníkom. A najväčšia vďaka patrí Pán Bohu.

Ocenenia mesta Vrútky

V piatok 19. septembra 2025 v rámci osláv 770. výročia prvej písomnej zmienky o Vrútkach si v kultúrnej sále Synagógy prevzali ocenenia významní jednotlivci, ktorí svojou prácou či tvorbou významne prispeli k rozvoju mesta a športové kolektívy

za športovú činnosť a reprezentáciu mesta. Z rúk primátora B. Zacharidesa si Cenu primátora mesta prevzal aj bývalý vrútocký farár Mons. Jozef Petráš za dlhoročnú činnosť v prospech vrútockej farnosti a rozvoja nášho mesta. Predsedovi Spolku KKD P. Kašubovi bol udelený Pamätný list pri príležitosti 100. výročia založenia Spolku Katolíckeho kultúrneho domu. Čestné občianstvo mesta Vrútky bolo udelené husľovému virtuózovi D. Karvayovi, ktorý v minulosti ešte ako malý chlapec hrával spolu so svojim otcom na chóre vrútockého kostola a sprevádzal vystúpenia vrútockého spevokolu. Celé podujatie sa nieslo v slávnostnej a priateľskej atmosfére. Na záver slávnosti vystúpili členovia Komorného hudobného a speváckeho zoskupenia Misio z našej farnosti a zahrali a zaspievali skladbu Óda na radosť od L.V. Beethovena a anglickú skladbu Jesus Christ, You are my life od talianskeho skladateľa M. Frisinu.

Na zasmiatie

- Jurko, prečo sa nehráš s Jankom?
- Mami, ty by si sa chcela hrať s niekým, kto stále podvádza, klame a nadáva?
- Nie, Jurko.
- Vidíš a ani Janko sa nechce.

Učiteľka: - Dúfam, že nikoho neuvidím opisovať.

Žiaci: - Aj my v to dúfame.

Inzerát: Predám svadobné šaty číslo 36, 38, 40, 42. Značka: Už nevládzem čakať.

Prečo Boh žiadal Abraháma, aby mu obetoval Izáka ako dieťa?

Lebo keby mal Izák už 15 rokov, nebola

by to žiadna obeta!

Katechéta vysvetľuje deťom, že Peter bol rybárom, ale keď ho Pán Ježiš povolal, stal sa...

- Policajtom, - zakričal Janko.
- Prečo policajtom?

No veď Pán Ježiš mu povedal: „Odteraz budeš chytať ľudí!“

- Pravidelne budete užívať tieto tabletky, - vraví lekár, - a ešte niečo, najmenej rok nesmiete hrať na klavíri!

Pacientka sľúbila, že radu dodrží a odišla. Po jej odchode sa sestrička pýta: - Akú súvislosť má jej choroba s hrou na klavíri?

- Nijakú, ale ona je moja suseda.

Rozhovor s bývalým vrútockým kaplánom Lovrom Volfom

Vo Vrútkach bol kaplánom od júla 2024 do augusta 2025. Od 1.septembra 2025 vykonáva funkciu špirituála v Diecéznom misijnom seminári Redemptoris Mater v Nit-re. Bývalý vrútocký kaplán, rodák z Chor-vátska, Lovro Volf. Položili sme mu niekoľko otázok, aby nám zhodnotil svoje pôsobenie vo vrútockej farnosti.

Pán kaplán, v našej farnosti ste pôsobili jeden rok, za čo Vám úprimne ďakujeme. Ako by ste stručne zhodnotili tento čas?

Čas, ktorý som vo Vrútkach strávil, bol pre mňa veľmi obohacujúci. Bol to rok plný skúseností, radostí i výziev. Vážim si stretnutia s ľuďmi, spoločenstvá, ktoré tu žijú, a možnosť slúžiť eucharistiu i sviatosti vo farnosti, ktorá má hlboké korene viery.

Prekvapilo Vás niečo v našej farnosti? Čo bolo pre Vás vo Vrútkach najt'ažšie, resp. čo sa Vám u nás nepáčilo?

Príjemne ma prekvapila otvorenosť a blízkosť veriacich. Najt'ažšie bolo asi prispôbiť sa novému prostrediu a nájsť si miesto medzi už dobre fungujúcimi spoločenstvami. Nešlo však o niečo negatívne, skôr o prirodzenú fázu začiatku.

Ak sa Vám vo vrútockej farnosti niečo páčilo, čo to bolo?

Veľmi sa mi páčila rodinná atmosféra farnosti a úprimná snaha ľudí zapájať sa do života Cirkvi.

Môžete sa s nami podeliť o nejakú vtípnú príhodu, ktorú ste u nás zažili?

Bolo toho veľa, ale asi najviac si budem pamätať, ako sme s pánom farárom prišli na nedeľný obed k jednej rodine, ale neprišli sme v správnu nedeľu. Všetci sme sa dobre zasmiali.

Služba kňaza je okrem iného náročná na čas. Podarilo sa Vám „uchmatnúť“ si nejaké chvíle aj pre seba? Ak áno, ako ste trávili voľný čas?

Je pravda, že služba kňaza je niekedy časovo náročná, no aj v takomto rytme som si vedel nájsť chvíle pre seba. Nebol som ten typ, čo by často utekal do hôr či na dlhé túry, skôr som nachádzal radosť v stretnutiach s ľuďmi. Či už pri obyčajnom rozhovore, pri spoločnej káve alebo len tak, keď som mohol počúvať ich príbehy. Pre mňa to bol spôsob, ako si oddýchnuť a načerpať novú energiu. Okrem toho som rád využíval aj chvíle ticha a pokoja, keď som mohol jednoducho „vypnúť“ a relaxovať.

Vieme, že ste počas Vášho pôsobenia u nás navštívili Svätú zem spoločne s na-

šim predošlým pánom kaplánom Petrom Bothom. Aké zážitky ste si odtiaľ priniesli? Videli ste tam aj nejaké stopy po vojne?

Putovanie po Svätej zemi bolo veľkým darom. Dotknúť sa miest, kde sa odohrávali evanjeliové udalosti, bolo pre mňa silným duchovným zážitkom. Malisme takú milosť, že sme mohli bdieť celú noc pri Božom hrobe. Tento zážitok, ktorý sa odohrával na mieste, kde Kristus zomrel a vstal z mŕtvych, bol pre nás všetkých hlbokým duchovným prežívaním. Na niektorých miestach bolo cítiť napätie a vidieť vojenskú prítomnosť, ale o to viac si človek uvedomí, aké dôležité je modliť sa za pokoj.

Ako by sme mohli podľa Vás pomôcť novému pánovi kaplánovi, ale i nášmu pánovi farárovi?

Najlepšou pomocou je modlitba, otvorenosť a spolupráca. Ak sa farníci neboja pristúpiť ku kňazovi s otázkou či nápadom, alebo ak ponúknu pomoc, veľmi to uľahčí jeho službu.

Kde bude Vaše nové pôsobisko a akú skúsenosť si tam odnášate?

Moje nové pôsobisko bude v Žilinskom diecéznom misijnom seminári Redemptoris Mater v Nitre. Odnášam si skúsenosť, ktorú budem odovzdávať budúcim kňazom, že každá farnosť je jedinečná a že všade, kde sú ľudia otvorení Bohu, môže Cirkev rásť.

Čo by ste chceli odkázať vrútockým farníkom na rozlúčku?

Chcel by som sa poďakovať za prijatie, podporu a modlitby. Prajem Vám, aby ste zostali verní Kristovi a aby ste si aj naďalej uchovali ducha rodinnosti a viery, ktorý je pre vašu farnosť taký typický. Nezaбудajte, že kňazi prichádzajú a odchádzajú, ale Kristus je vždy s vami a miluje vás!

Pán kaplán, ďakujeme Vám za odpovede a do ďalšej kňazskej služby Vám vyprosujeme Božie požehnanie a milosť, zdravie, šťastie, lásku a pokoj.

Redakčná rada SP

Október – mesiac úcty k starším

V roku 1990 OSN vyhlásila október za mesiac úcty k starším. Začali upriamovať pozornosť na postavenie a problémy staršej generácie a vo zvýšenej miere oceňovať jej prínos, znalosti, skúsenosti a poukazovať na dôstojnosť ich života.

Staroba je cesta, ktorou raz prejde každý z nás. Možno sa jej niektorí obávajú, pretože prináša spomalenie a slabosť. No ak sa na ňu pozrieme hlbšie, zistíme, že je to aj čas života, v ktorom sa ukladajú vzácne poklady – skúsenosť, rozvaha a múdrosť. To, čo mladšie pokolenia hľadajú a len postupne

objavujú, starší už prešli a dokážu o tom rozprávať s pokojom a nadhľadom.

Úcta k starším preto nie je len zdvorilosťou. Je to uznanie, že každý, kto žije medzi nami, prešiel svojim vlastným príbehom, ktorý utváral rodinu, komunitu i celú spoločnosť. Vrásky na tvári a chôdza o palici nie sú znakom slabosti, ale znakom odvahy a vytrvalosti. Sú pripomienkou, že pred nami tu kráčali ľudia, ktorí pracovali, aby sme my mohli žiť slobodnejšie a lepšie.

Spoločnosť, ktorá si neváži starších, stráca samu seba. Bez spomienok a odkazov

minulosti sa nedokáže zorientovať v prítomnosti, či budúcnosti. Je dôležité navzájom sa počúvať, vytvárať dialóg, kde starší odovzdávajú mladším múdrosť, mladší prinášajú energiu a nové nápady.

Staroba nás učí aj pokore. Ukazuje nám, že život nie je len o výkone a dosahovaní cieľov, ale aj o prijímaní pomoci, o tichu a o schopnosti radosť sa z maličkosti. Byť blízko pri starých ľuďoch znamená učiť sa pokoju a trpezlivosti, ktorú mladí tak často postrádajú.

V knihe Levitikus Pán napomína ľud cez Mojžiša slovami: „Pred šedivou hlavou vstaň, cti si staršiu osobu a boj sa svojho Boha!“

Preto pamätajme, že úcta k starším, nie je bremenom, ale darom. Je to prejav úcty k životu, k príbehom, ktoré pred nami boli

zapísané a k budúcnosti, ktorú len spolu môžeme formovať. Keď sa skloníme pred staršími, zároveň sa dívame hore k hodnotám, ktoré nás presahujú a ktoré dávajú nášmu životu zmysel.

Milí naši seniori! Prajeme Vám pevné zdravie, veselú myseľ a radosti zo života. Prežité ďalšie roky obklopení láskou, úctou a pozornosťou svojich najbližších a dni vášho zrelého veku nech sú prepletené vďačnosťou nás všetkých.

Zároveň vás v utorok 7. 10. 2025 po svätej omši pozývame do KKD. SKKD pripravil pre vás program a farská charita občerstvenie. Všetci seniori ste vítaní.

Časť obsahu tohto článku bol navrhnutý a sformulovaný s využitím umelej inteligencie s následnou editáciou Márie Bičanovej

Farská matrika

Farská matrika za obdobie júl 2025 – september 2025

<p>Sviatosť krstu</p> 	<p>Kamila Matoušová Eleonóra Lacková Ella Kolárová Petronela Gáborová Kristína Končeková Sára Kolková</p>	<p>Anastázia Lacková Lenka Bartošová Adam Jozef Chabada Tomáš Lauro Anita Zaymusová</p>
<p>Sviatosť manželstva</p> 	<p>Marcel Hořka - Helena Spišáková Miroslav Feřko - Alena Feřková Lukáš Levák - Dominika Tuchyňová Tomáš Kubík - Katarína Pavleová</p>	
<p>Pohreby</p> 	<p>+Johana Hajasová +Kvetoslava Markovičová +Anna Šimková +Jolana Hlušiaková +Jozef Matula +Rudolf Ištók</p>	<p>+Štefan Hrnčírík +Ludmila Dživjaková +Koloman Matuška +Anton Balog +Anna Lieskovská +Ludmila Repáňová</p>

Kostol sv. Jána Krstiteľa oslavuje 120 rokov

Turiec bol oddávna známou obchodnou cestou z juhu na sever, preto je pochopiteľné, že Vrútky sa stali aj dôležitým železničným uzlom. S pribúdajúcimi pracovnými možnosťami na železnici po roku 1870 pribúdali aj počet veriacich. Rozmach cirkevného života v dôsledku vzrastu počtu katolíckych veriacich nadobúdal stále väčšie rozmery, až konečne 1. mája 1899, viedol k obnoveniu samostatnej cirkevnej obce. S pribúdajúcim počtom veriacich sa priestor v malom kostolíku z 13. storočia, sotva pre 200 ľudí, stával stále menším. 25. marca 1903 sa cirkevná rada autonómnej cirkevnej obce na svojom mimoriadnom zasadnutí rozhodla postaviť nový kostol. Projekt vypracoval Ing. Jozef Pfinn, hlavný inžinier Košicko-bohumínskej železnice. Hlavným sponzorom stavby kostola sa stal generálny riaditeľ Košicko-bohumínskej železnice Ing. Peter Ráth-Rutkaj.

Stavbou bol poverený Stanislav Zachar. Ako to už býva, každé veľké rozhodnutie prináša okrem radosti aj trápenie. Najskôr to bola nespokojnosť robotníkov z dielni so zvýšením cirkevnej dane o 30 halierov z dôvodu výstavby nového kostola, preto sa odvolali na cirkevnú vrchnosť. Vrchnosť však potvrdila stavbu a sám pán biskup daroval 2 000 korún. Farské spory znechutili prvého farára vo Vrútkach Zoltána Halka, ktorý požiadal biskupský úrad o preloženie do pokojnejšej farnosti. Od októbra 1903 prevzal farnosť farár z Nepčál Ján Komora. Farníci mali problém nájsť vhodný pozemok na stavbu nového kostola, pretože pán farár Jozef Pavlovič rozpredal cirkevné pozemky na Vrútkach v čase, keď boli sučianskou filiálkou. Z tohto dôvodu začali 29. augusta

1904 búrať starý kostol. Na jeho miesto položili základný kameň nového kostola 25. októbra 1904 o 8. hodine ráno za veľkej slávnosti. Stavebné práce veľmi starostlivo pokračovali až do 11. novembra, keď veľké mrazy a studené počasie prerušilo ďalšie práce. Priaznivé jaré počasie umožnilo pokračovať v stavbe už v apríli 1905. Stavebné práce pokračovali výdatným tempom. 9. júla 1905 bolo možné vztýčiť kríž na veži. Kríž urobili v Hlavnej dielni železníc vo Vrútkach a vážil 152 kg. 1. októbra 1905 bol nový kostol požehnaný banskobystrickým biskupom Dr. Farkašom Radnaiom. Kostol bol postavený za jedenásť mesiacov. Neogotický farský kostol má v pôdoryse tvar latinského kríža. Dlhšie rameno kríža má 35 m, kratšie má 24 m. Veža je vysoká 50 m a zakončená krížom. Farský kronikár Sende Uhliarik pri vztýčení kríža napísal: „Poslaním kríža, ktorý pnie do výšky, je, aby lúče požehnanej spásy dával na pútnikov pominuteľných čias. Tí, ktorí sa vzdávajú z tohto miesta, nech si vezmú so sebou vedomie živej viery, a tí, ktorých vedie osud, nech bojujú aj ďalej pod znakom sv. kríža.“

Vnútoromé zariadenie je jednotne riešené a projektované súčasne so stavbou. Objednanie oltárov a kazateľnice bolo starosťou pána farára, ktorý ich včas, ešte začiatkom roku 1905, objednal u Ferdinanda Prinota, sochára a staviteľa oltárov zo sv. Ulricha. Dve spovednice, tridsať lavíc, umelecky vyhotovenú krstiteľnicu, oznamovací zvonček, dve ozdobné lavice do vedľajších lodí, ako aj veci pre zariadenie sakristie sa vyrábali v miestnej Hlavnej dielni železníc. Ozdobný organ so šiestnástimi hlavnými a deviatimi vedľajšími registrami daroval

Fridrich Kafenda, majiteľ domov a podpredseda cirkevnej obce. Stál 5 200 korún a bol umeleckým dielom Jána Tutšeka, kutnohorskeho cis. kráľovského výrobcu organov. Medzi hlavné ozdoby kostola patrí dvadsať maľovaných okien vyhotovených v krajinskom sklomaliarskom ateliéri Waltera Gidu v Budapešti. Jednotlivé okná stáli 350, prípadne 220 korún a boli zaplatené z darov občanov. Bočný oltár Božského Srdca a Lurdská Panna Mária – boli zhotovené vo sv. Ulrichu v Tirolsku, zvony, socha sv. Antona, večná lampa, luster, pieta sedembolestnej Panny Márie a socha sv. Jána Krstiteľa zostali zo starého kostola. Zaujímavosťou je, že hodiny na kostolnú vežu darca zohnal zo starej trencianskej veže.

Slovenské národné múzeum v mesiacoch júl – september 1940 usporiadalo výstavu Turca, ktorej cieľom bolo podať prehľadný obraz o pamiatkach prírodných, pravekých, historických, kultúrnych, umeleckých a národopisných a oboznámiť verejnosť s veľkým bohatstvom turčianskych pamiatok. Na túto výstavu vybrali z nášho kostola sošku sv. Jána Krstiteľa zo začiatku 16. storočia. Socha sv. Jána ostala až dodnes v depozite martinského národného múzea.

Kostol v priebehu viac ako storočia bol svedkom mnohých pekných chvíľ, ale aj bolestí a trápenia. Žalostne vyzváňali zvony na kostole počas vojen, bolestné dni boli, keď nielen kostol a jeho vnútorné vybavenie bolo veľmi zničené, ale aj ľudské životy boli obetované vo vojne. Nie menej bolo bolestné, keď sa neprajníci vlámali do kostola a nielenže poškodili dvere, ale rozsypali aj premenené hostie z Bohostánku. Bolestné bolo aj to, keď sa veriaci báli ísť do kostola počas komunistického zriadenia. Slávnosťe zvony vyzváňali a volali Boží ľud do kostola

na primičné sväté omše, zvlášť, keď sa to týkalo bývalých miništrantov či faričkov, pri krstoch, birmovkách, ba každú nedeľu alebo aj všedný deň pri slávení svätých omší. Lebo kostol bez účasti veriacich ľudí je len kultúrnym stánkom.

Vzdávajme chválu nášmu Pánovi a ďakujme, že boli a sú medzi nami kňazi, ktorí nám nielen vysluhujú sviatosti, usmerňujú a starajú sa o jednotlivé spoločenstvá či jednotlivcov, ale majú starosť aj o kostol. Ďakujeme za všetkých Bohu známych ľudí, ktorí sa podieľajú v starostlivosti o kostol v akomkoľvek diele. V minulosti musel kostol prejsť veľkými opravami a investíciami – po vojne oprava stien, okien a vnútorného zariadenia, zakúpenie trojmanuálneho organu, polozenie mramorovej dlažby, zavedenie elektrického kúrenia, výmena elektroinštalácie, zrestaurovanie oltára, sôch svätých, krížovej cesty. Kostol bol viackrát vymaľovaný, bola opravená a neskôr vymenená strešná krytina, došlo aj k výmene dreveného obetného stola za mramorový. Posledné roky s napätím sledujeme „obliekanie“ kostola do nového plášt'a, opravu poškodených okien a rúr na odtokanie vody zo strechy. Ostáva nám už len oprava vstupného portálu, ktorú musí urobiť skupina odborných pamiatkarov. Želajme si, aby zvony na kostolnej veži naďalej v pokoji zvolávali Boží ľud na slávnosti, sväté omše, a tak pripomínali, že náš život má zmysel a naša cesta má smer, ktorý nám ukazuje kríž na veži.

Sende Uhliarik píše „...ó, svätý znak spásy, hlásaj živú vieru. Každým smerom nech prichádza požehnanie tvojimi lúčmi, nech je blažená otčina (krajina) pod tvojou ochranou, nech rozkvitá domovina, kráľ prácou rovnako zmýšľajúci národ!“

Mária Bičanová

Oznamy

Október – mesiac modlitby sv. ruženca

Október je mesiac modlitby svätého ruženca. V tomto mesiaci sa každý večer pred svätou omšou budeme spoločne modliť svätý ruženec. Prosíme mariánskych ctiteľov, aby sa oboznámili s rozpisom, podľa ktorého sa budeme striedať pri modlitbe. Bolo by vhodné, keby ste modlitbu ruženca dopĺňali mariánskymi piesňami, najmä na začiatku a na konci ruženca.

Spoločnú modlitbu posvätného ruženca začíname o 17.30.

Pozvanie pre seniorov

V utorok 7. októbra 2025 po večernej svätej omši pozývame všetkých seniorov do KKD. V rámci mesiaca úcty k starším SKKD pripravil pre vás program a farská charita občerstvenie. Všetci seniori ste srdečne vítaní.

Zmena letného času na zimný

Zo soboty 25. októbra na nedeľu 26.10.2025 sa bude meniť letný čas na zimný. Hodiny si nastavíme o hodinu späť, z 3.00 h na 2.00 h.

Oktáva modlitieb za duše v očistci

V sobotu 1. novembra 2025 je sviatok Všetkých svätých. Sväté omše budeme sláviť nasledovne: 7.30, 9.30, 11.00, 18.00h.

V nedeľu 2. novembra slávime Spomienku na všetkých verných zosnulých. Keďže je to nedeľa, sv. omše budú ako v nedeľu.

V mesiaci november si osobitne spomíname na našich zosnulých. V čase od 1. do 8. novembra môžeme pre duše v očistci získavať plnomocné odpustky. V oktáve

modlitieb za duše v očistci sa budeme od 1. do 8. novembra spoločne modliť za duše v očistci pri kríži v okolí kostola vždy po večernej sv. omši. Okolie kostola je pre nás tiež pietnym miestom spomienky na našich zosnulých, nakoľko na tomto mieste bol starý cintorín.

Podmienky získania plnomocných odpustkov

Odpustky sú odpustenie dočasných trestov, ktoré si zasluhujeme za svoje hriechy. V mesiaci november môžeme odpustky získavať pre duše v očistci, a tak im pomáhať ku osláveniu v nebi.

Veriaci, ktorý v deň spomienky na všetkých zosnulých navštívi kostol alebo kaplnku a pomodlí sa Modlitbu Pána (Otče náš) a urobí vyznanie viery (Verím v Boha), môže získať úplné odpustky dušiam v očistci.

Plnomocné odpustky pre duše zosnulých veriacich možno tiež získať v čase od 1. novembra do 8. novembra zbožnou návštevou cintorína, modlitbou za zosnulých a splnením nasledovných podmienok.

Okrem tohto odpustkového úkonu sa žiada splniť tri podmienky:

1. stav milosti posväcujúcej (svätá spoveď),
2. sväté prijímanie,
3. modlitba na úmysel Svätého Otca (stačí Otče náš, Zdravas a Sláva Otcu).

Zároveň treba vylúčiť akúkoľvek pripútanosť k hriechu, aj k všednému.

OZNAMY

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ VRÚTKY

Tel. č.: (043) 4281 429, email: vrutky@dcza.sk

V úradných záležitostiach (nahlasovanie krstov, sobášov, vydávanie krstných listov, potvrdení, atď.) sa môžete na nás obrátiť v týchto úradných hodinách:

	Popoludní
Pondelok	16.00 – 17.00
Utorok	
Streda	16.00 – 17.00
Štvrtok	Rekolekčný deň - neuradujeme
Piatok	16.00 – 17.00 Okrem prvého piatku
Sobota	
Nedeľa	Deň pracovného pokoja – neuradujeme

Osobné stretnutie mimo úradných hodín si môžete dohodnúť aj telefonicky.

Sväté omše	V nedeľu o 7.30 h, 9.30 h, 11.00 h a večer o 18.00 h. V pracovné dni ráno o 6.30 h (okrem pondelka a štvrtka) a večer o 18.00 h.
Svätá spoveď	Každý deň polhodinu pred sv. omšou. Na prvý piatok spovedáme v kostole už od 17.00 h.
Nahlasovanie a udeľovanie sviatosti krstu	Pri nahlásení krstu je potrebné, aby prišiel jeden z rodičov osobne na farský úrad (nie cez mail alebo telefonicky!) a priniesol so sebou rodný list dieťaťa. Krsty bývajú v druhú a štvrtú sobotu v mesiaci o 10.00h. Krstným rodičom môže byť len praktizujúci kresťan – katolík, ktorý dovšil 16. rok života a prijal sviatosť birmovania. Ak takého niet, možno krstiť aj bez krstných rodičov. Predkrstná katechéza; pred krstom. Zúčastňujú sa jej obaja rodičia a krstní rodičia.
Nahlásenie sobáša	Obaja snúbenci aspoň 3 mesiace pred sobášom. Pri nahlásení sobáša budú oboznámení s plánom predmanželskej prípravy.
Návšteva chorých	Návštevu chorého a pomazanie chorých môžete nahlásiť kedykoľvek osobne alebo telefonicky. Spovedanie – v prvopiatkovom týždni spovedáme všetkých nahlásených chorých.
Nahlásenie pohrebu	Termín pohrebu, po konzultácii s pohrebnou službou, si môžete dohodnúť aj telefonicky. Na farský úrad treba osobe priniesť „List o prehliadke mŕtveho“.
Adorácia	Adorácia pred Najsvätejšou Sviatosťou Oltárnou – vo štvrtok po večernej sv. omši.
Mariánske večeradlo	Mariánske večeradlo – prvá sobota v mesiaci po rannej sv. omši.
Úmysly svätých omší	Zapisujeme po každej svätej omši v sakristii.

Svetlo Pravdy vydáva Rímskokatolícka cirkev farnosť Vrútky • Založené 1942 • Obnovené 1990 • Adresa: S. Zachara 2, PŠC 03861 • IBAN číslo účtu: SK79 0900 0000 0003 5168 3915 • telefón a fax: 043/4281429 • registračné číslo: SKO MT5/1992 • <http://www.fara.sk/vrutky> • e-mail: vrutky@fara.sk • Šéfredaktorka: Dagmar Hanzelová, redakčná rada: Jaroslav Dekan, Francesco Amato, Marián Sovík, Radka Laurinčíková, Stanislav Laurinčík • Foto: S. Laurinčík, eRko • Tlač: FORK, s.r.o, www.fork.sk

Zo života farnosti

Farský deň a primície M. Zuziaka

Detský letný eRko tábor

Vysviacka a primície kaplána F. Amata

